

Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan dat artikel 2 quater van verordening (EG) nr. 1702/2003 een schending inhoudt van het algemene beginsel van rechtszekerheid. De bestreden verordening staat het gebruik van luchtvaartuigen slechts toe indien in het verleden aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Het vereist namelijk dat de registratie is verricht vóór de toetreding van betrokken lidstaat tot de Europese Unie, wat de betrokken ondernemingen in casu vanzelfsprekend niet konden voorzien.

Verder schendt het bestreden artikel van Verordening (EG) nr. 375/2007 volgens verzoekster het in artikel 5 EG neergelegde evenredigheidsbeginsel. Dienaangaande stelt zij dat de bestreden bepaling een onevenredige beperking vormt voor ondernemingen waarvan het luchtvaartuig na de toetreding in de betrokken lidstaat is geregistreerd. Deze bepaling is irrelevant voor de veiligheid van de luchtvaart en voert onnodige regels en voorwaarden in en gaat aldus verder dan nodig is ter bereiking van de doelstellingen van het EG-Verdrag.

(¹) Verordening (EG) nr. 375/2007 van de Commissie van 30 maart 2007 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1702/2003 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften inzake deluchtwaardigheid en milieucertificering van luchtvaartuigen en aanverwante producten, onderdelen en uitrustingsstukken, alsmede voor de certificering van ontwerp- en productieorganisaties (PB L 94, blz. 3).

Beroep ingesteld op 11 juli 2007 — Ristic e.a./Commissie

(Zaak T-238/07)

(2007/C 211/79)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ristic AG (Burgthann, Duitsland), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Duitsland), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Duitsland) en Rainbow Export Processing SA (San José, Costa Rica) (vertegenwoordiger: H. Schmidt, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

— beschikking 2007/362/EG van de Commissie van 16 mei 2007 krachtens artikel 231, eerste alinea, EG nietig te verklaren voor zover daarbij beschikking 2004/432/EG aldus wordt gewijzigd dat in de bijlage daarbij Costa Rica in de eerste kolom niet langer met zijn ISO-2-code voorkomt, in de tweede kolom niet langer wordt genoemd, en in de achtste kolom geen „X” meer heeft om aan te duiden dat

ingevolge beschikking 2004/432/EG uit Costa Rica dieren en producten van dierlijke oorsprong, afkomstig uit de aquacultuur, in de Europese Unie mogen worden ingevoerd;

- op grond daarvan vast te stellen dat de Europese Gemeenschap verplicht is de schade te vergoeden die verzoeksters door de beschikking van de Commissie hebben geleden;
- de Commissie te verwijzen in de kosten, overeenkomstig artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking 2007/362/EG (¹) van de Commissie, omdat Costa Rica daarbij wat de dieren en producten van dierlijke oorsprong afkomstig uit de aquacultuur betreft, is geschrapt van de lijst van derde landen wier residubewakingsplannen zijn goedgekeurd.

Verzoeksters zijn ondernemingen die zich in het bijzonder bezighouden met de verwerking en de verhandeling van garnalen afkomstig uit de aquacultuur in Costa Rica en Ecuador. Zij voeren aan dat zij door de bestreden beschikking zowel rechtstreeks als individueel zijn geraakt in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG.

Tot staving van hun vordering betogen zij in het bijzonder dat de bestreden beschikking wegens schending van het evenredigheidsbeginsel onrechtmatig is. Zij voeren voorts schending van het recht om te worden gehoord en misbruik van bevoegdheid door verweerster aan.

(¹) Beschikking 2007/362/EG van de Commissie van 16 mei 2007 tot wijziging van beschikking 2004/432/EG tot goedkeuring van door derde landen ingediende residubewakingsplannen overeenkomstig richtlijn 96/23/EG van de Raad (Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 2088) (PB L 138, blz. 18).

Beroep ingesteld op 9 juli 2007 — Pathé Distribution/EACEA

(Zaak T-239/07)

(2007/C 211/80)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Pathé Distribution SAS (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: P. Deprez, advocaat)

Verwerende partij: Uitvoerend Agentschap Onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA)

Conclusies

- vaststelling dat overeenkomst nr. 2006-09120304D1021001FD1507 niet rechtsgeldig is opgezegd door het Uitvoerend Agentschap Onderwijs, audiovisuele media en cultuur en nog steeds van kracht is;
- veroordeling van het Uitvoerend Agentschap Onderwijs, audiovisuele media en cultuur tot betaling aan verzoekster van het bedrag van 9 737 EUR dat het op grond van de overeenkomst nog verschuldigd is.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep, dat gebaseerd is op een arbitrage-beding, vordert verzoekster de veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een bedrag dat overeenstemt met het schuldsaldo dat resteert bij de uitvoering van overeenkomst nr. 2006-09120304D1021001FD1507 betreffende financiële steun van de Gemeenschap voor een project voor videografische distributie, gesloten in het kader van het programma „Media Plus” aangenomen bij besluit 2000/281/EG van de Raad ⁽¹⁾.

De overeenkomst is op 27 juni 2006 door partijen ondertekend en verweerder heeft verzoekster, in overeenstemming met de bepalingen hiervan, een voorschot betaald. Op 8 mei 2007 heeft de verwerende partij aan verzoekster een brief gezonden waarin zij aangaf de overeenkomst op te zeggen op de grond dat de totale werkelijke kosten van het project lager waren dan voorzien in de begroting van het project, zonder dat een schriftelijke uitleg is verstrekt bij de overlegging van het financiële verslag over het project, en voorts om terugbetaling van het voorschot vroeg. Verzoekster meent daarentegen dat volgens de bepalingen van de overeenkomst de bijdrage van verweerder aan het project 50 % van de werkelijke kosten met het oog op de videografische distributie had moeten bedragen en vordert diensgevolge de storting van het bedrag dat na aftrek van het voorschot nog resteert.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster aan dat de beëindiging van de overeenkomst door de verwerende partij niet volgens de regels is verlopen en onterecht is, aangezien de bepalingen van de overeenkomst over beëindiging niet zijn nageleefd en, meer bepaald, haar geen termijn is gesteld waarbinnen zij opmerkingen over de wijze van uitvoering van de overeenkomst kon maken. Volgens verzoekster zou het Gerecht derhalve moeten vaststellen dat de overeenkomst nog steeds van kracht is.

Zij betwist daarenboven dat de geldigheid van de redenen die door de verwerende partij zijn ingeroepen voor opzegging van de overeenkomst, te weten de niet-uitvoering van de contractuele verplichtingen.

⁽¹⁾ Besluit van de Raad van 20 december 2000 betreffende de uitvoering van een programma ter aanmoediging van de ontwikkeling, de distributie en de promotie van Europese audiovisuele werken (Media Plus — Ontwikkeling, distributie en promotie) (2001-2005), PB L 336, blz. 82.

Beroep ingesteld op 4 juli 2007 — Heineken Nederland en Heineken/Commissie

(Zaak T-240/07)

(2007/C 211/81)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partijen: Heineken Nederland BV en Heineken NV (Vertegenwoordigers: T. Ottervanger, advocaat, M.A. de Jong, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekende partijen

- Gehele dan wel gedeeltelijke nietigverklaring van de mede tot verzoeksters gerichte beschikking;
- Vernietiging dan wel vermindering van de aan verzoeksters opgelegde boete;
- Veroordeling van de Commissie in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters vechten de beschikking van de Commissie aan van 18 april 2007 betreffende een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (zaak nr. COMP/B-2/37.766 — Nederlandse biermarkt) waarbij aan verzoeksters een boete werd opgelegd.

Ter ondersteuning van hun verzoekschrift roepen verzoeksters vooreerst een aantal procedurele grieven in. Ten eerste beroepen verzoeksters zich op een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur tijdens het onderzoek en van artikel 27 van Verordening 1/2003, doordat de Commissie geen toegang heeft verleend tot de verweerschriften van de andere ondernemingen. Ten tweede voeren verzoeksters aan dat de Commissie geen zorgvuldig en onpartijdig onderzoek heeft gevoerd. Ten derde roepen verzoeksters een schending in van het beginsel van vermoeden van onschuld door het optreden van de Commissaris voor mededinging. Ten vierde zou de Commissie de redelijke termijn hebben overschreden, waardoor de rechten van verdediging van verzoeksters zouden zijn geschonden.

Verzoeksters roepen eveneens een schending in van artikel 81 EG. In dit verband voeren verzoeksters ten eerste een gebrekkige bewijsvoering aan, evenals een schending van het vermoeden van onschuld en van het motiveringsbeginsel. Ten tweede bestrijden verzoeksters dat er sprake is van overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen. Ten derde voeren verzoeksters aan dat de Commissie de duur van de vermeende inbreuk onjuist heeft vastgesteld.